

Daniel a Darx

Jmenuji se Daniel a tohle je příběh o tom, jak jsem potkal Darxe. Náš příběh začíná před deseti lety ve městě Silden. Žili jsme na okraji, protože táta se živil jako lovec a na dvoře visely usně a sušené maso. Ne každý by tu vůni ocenil. Máma zemřela už dávno a otec se o mě staral sám. Byl moc hodnej a dával mi hodně volnosti. Jen jedno mi zakázal, a to chodit do starého hvozdu na severozápadě.

Do školy jsem chodíval rád, ale byl tam jeden spolužák, se kterým to bylo na ostří nože. Jmenoval se Tarak, ale všichni mu říkali Hrouda. Nevím, co proti mně měl. Mnohokrát mi vymáchal hlavu v hajzlu, obral mě o svačinu nebo bezdůvodně zbil. Když mi bylo jedenáct, šli jsme se koupat do řeky na severu. Takový horký den snad ještě nebyl a tekoucí voda příjemně chladila. Když jsem se vysvléknul, Hroudu to zaujalo a rozeběhl se přímo na mě. „Dneska tě stáhnou z kůže, ty slabko“ řval. Nikdy jsem se tak nebál. Hnal mě přímo do starého hvozdu a nevypadal, že zastaví. Běžel jsem bez ohlížení, až dokud mi nedošel dech. V lese byla velká tma, sluneční paprsky sem nedosáhly. Navzdory tomu horkému dni tady bylo docela chladno. Měl jsem jen plavky a udělala se mi zima. Po Hroudovi nebylo nikdy ani stopy, ale raději jsem počkal.

Po asi hodině se z dálky ozývaly zvuky boje. Zvědavost byla silnější než strach, ale přišel jsem pozdě. Před malou jeskyní ležela stínová šelma. Nedýchala a všude měla hluboké rány. Nebylo těžké odhadnout, co je způsobilo. Okolo se válela smečka chňapavců. Stínová šelma sice vyhrála, ale sama podlehla zranění. Ticho náhle přerušilo kňourání. Z jeskyně vyšlo mládě šelmy a přitisklo se k matce. Vypadalo skoro jako dospělý jedinec, jen mu chyběl charakteristický roh na čele. „Přece ho tady nenechám. Určitě přijdou mrchožrouti a dostanou ho taky.“ Jak ho ale donutit opustit matku? I malá stínová šelma dokáže zabít. Běžel jsem domů a přemýšlel. Nenapadlo mě nic lepšího, než vzít velký pytel a spěchal jsem zpět do lesa. Od mého odchodu se nic nezměnilo, šelmička se tiskla k matce a nenechala mě přiblížit. Až po chvíli se mi podařilo připlížit se k ní zezadu a přehodit přes ni pytel. Brzy se mládě uklidnilo a konečně jsme opustili les. Ještě bylo světlo a stínová šelma potřebuje tmu, ale v pytli se můj nový kamarád cílil dobře a cesta proběhla bez problémů. Asi si dokážete přestavit, jak otec vyváděl. Nejenom, že jsem porušil ten jediný zákaz, ale ještě přitáhnout takovou obludu domů... Nikdo nikdy nezkoušel stínovou šelmu ochočit. Když se táta uklidnil, uznal, že jinou možnost jsem neměl a že se o mládě postaráme. Přeci jenom jsme lovci, tak budeme mít dost masa i pro nového člena rodiny. Byl to sameček a pojmenovali jsme ho Darx. Můj děda se jmenoval podobně a já ho měl moc rád.

Bohužel zprávy se rozšířily rychle. Vsadím se, že v tom měl prsty Hrouda. Už jednou jsem ho viděl slídit okolo našeho domu. Otec odešel na radnici všechno urovnat, a protože je zkušený lovec a znalec zvěře, město nám dovolilo si mládě nechat. Až na pár stržených kůží a roztrhaných bot bylo soužití bez potíží. Dokonce se naučil nějaké povely a základy lovu. Uběhl rok a z Darxe vyrostl skoro dospělý samec. Už se mu dokonce začal tvořit roh. Šel jsem do školy, jako každý den a před budovou si vždy přečtu nástěnku, jestli nám něco neodpadlo. Žádná změna se nekonala, ale bylo tam ještě oznámení. „Ztratila se žákyně školy Henaya, pokud máte o ní jakékoli informace, přijďte na radnici.“ Protože to byla moje spolužačka a kamarádka, nešlo se mi do školy zrovna snadno. Bohužel po deseti dnech se ztratila další dívka a znovu moje spolužačka. Podezření padlo na Darxe, ale já vím, že by nikdy lidem neublížil. Dokonce radnice poslala dva strážné, aby prohledali náš dům. Nic nenašli a situace se časem uklidnila.

Brzy nastal ještě teplejší den, než ten, který mi změnil život. Zase jsme šli k řece a já jsem se držel dál od ostatních. Ale to Hroudu nezastavilo. „Ta tvoje bestie už zabila dva lidi, a ty za to neseš odpovědnost.“ Jenže tentokrát držel v ruce nůž a byl pořádně nasranej. Utíkal jsem zase do lesa, když to jednou vyšlo, ale tentokrát za mnou běžel dál. Nechtěl jsem se ukrýt v jeskyni. Určitě se tam zase něco usídlilo, napadlo mě. Ale bylo tam něco mnohem horšího. Ležely tam nezvěstné dívky v pokročilém stádu rozkladu, ale se zřetelnými ranami na krku. Někdo je podříznul. Hrouda přiběhl a nevykazoval známky překvapení. „Nechtěly to, bránily se. Našel jsi je a teď musíš zemřít.“ Všechno se seběhlo tak rychle. Prvním bodům a sekům se mi podařilo uhnout, ale jeden mě zasáhl. V jeskyni bylo těsno a já ztrácel energii. Hrouda se přiblížil a najednou jej obrovská tlapa odmrštla na stěnu doupěte. Čelisti se mu zaryly do krku a prokously krkavici. Darx zřejmě utekl a vycítil, že je jeho pán v nebezpečí. Byl to první a poslední člověk, kterého kdy zabil. Po návratu jsem všechno vysvětlil a vyšetřování prokázalo, že se to odehrálo, tak, jak píšu v tomto příběhu. Od té doby chodíme s Draxem na lov a dokážeme spolu skolit i hodně nebezpečné bestie. Díky jejich trofejím jsme se stali bohatými a slavnými. Beliar ví, co by stalo, kdybych se tehdy při útěku vydal na druhou stranu...